

Beskyttelsestiden på 25 år vil for de fleste design være tilstrækkelig. Nogle design har kort levetid, f.eks. inden for tekstilindustrien, mens behovet for designbeskyttelse er det samme i mange år på andre områder. Da beskyttelsesbehovet ikke er ens for alle design, findes det mest praktisk at opdele beskyttelsestiden i 5-årige perioder. Hvis en ansøger kan forudse, at dennes design behøver en længere beskyttelsesperiode end 5 år, findes det naturligt og hensigtsmæssigt, at ansøger allerede på grundlag af sin ansøgning kan opnå registrering for et længere tidsrum end den første 5-årige periode.

Opretholdelse af designbeskyttelsen er ikke betinget af, at designretten udøves således som på varemærkeområdet, hvor manglende opfyldelse af brugspligten kan medføre tab af varemærkeretten, jf. varemærkelovens § 25.

Stk. 2 fastsætter beskyttelsestiden for reservedele til højst 15 år, hvilket svarer til beskyttelsestiden i henhold til den gældende lov. Begrænsningen af beskyttelsesperioden i forhold til stk. 1 skyldes kravet i direktivets artikel 14 om, at medlemslandene ikke må udvide designbeskyttelsen på reservedelsområdet. Om baggrunden for de særlige forhold vedrørende reservedele henvises til de almindelige bemærkninger under punkt 3.

Til § 24

Bestemmelsen svarer med enkelte ændringer til den gældende lovs § 25 og varemærkelovens § 27, stk. 3.

Stk. 1 angiver, at registreringen kan fornyes 3 måneder før og senest 6 måneder efter den sidste registreringsperiodes udløb. Perioden på 3 måneder er fastsat af praktiske hensyn. 6-måneders-fristen er fastsat på baggrund af Pariserkonventionens artikel 5 b, hvoraf følger, at der skal indrømmes mindst 6 måneder til betaling af fornyelsesgebyr. Anmodningen om fornyelse skal være fremsat, og de fastsatte fornyelsesgebyrer skal være betalt inden 6 måneders-fristens udløb. Hvis fornyelsesgebyret først betales efter udløbet af den pågældende registreringsperiode, men inden udløbet af de 6 måneder, betales der et forhøjet gebyr. Det forhøjede gebyr skal dække de administrationsomkostninger, der er forbundet med, at betalingen først finder sted efter udløbet af registreringsperioden.

Stk. 2 fastslår, at Patent- og Varemærkestyrelsen ikke er erstatningsansvarlig for manglende rettidig indbetaling, hvis styrelsen ikke har sendt en opkrævning til indehaveren, f.eks. på grund af en adresseændring, der ikke er meddelt til styrelsen. Den gældende lov indeholder ikke en lignende præcisering af styrel-

sens ansvar, men en tilsvarende regel findes i varemærkelovens § 27, stk. 3.

Stk. 3 fastslår, at en registrering skal udslettes, hvis fornyelsesgebyret ikke bliver betalt inden 6-måneders-fristens udløb. Med hensyn til genoprettelse af designretten henvises til § 48, stk. 2.

Stk. 4 foreskriver, at en registreringsfornydelse skal offentliggøres. Offentliggørelsen foretages af Patent- og Varemærkestyrelsen i Dansk Designtidende.

Til kapitel 5

Registreringens ophør ved dom eller administrativ prøvning m.v.

Til § 25

Bestemmelsen er sammen med forslaget til § 27 en gennemførelse af direktivets artikel 11(1)-(5). Bestemmelsen indeholder som noget nyt adgang til administrativ prøvning af et design efter registreringen. Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede begrænsning i Patent- og Varemærkestyrelsens ex officio undersøgelse, jf. forslaget til § 17, stk. 1. Denne begrænsning medfører, at mange registreringer vil blive foretaget uden en videregående prøvning af, om betingelserne for at opnå designret er tilstede. Derfor kan der være behov for, at det senere undersøges, om en designregistrering bør opretholdes helt eller delvist. En administrativ prøvning kendes også fra patent-, varemærke- og brugsmodeområdet.

Bestemmelsen er parallel til forslagets § 27 om hel eller delvis ugyldiggørelse af en designregistrering ved dom.

Ifølge bestemmelsen kan hel eller delvis udslettelse af en designregistrering ske administrativt på et hvilket som helst tidspunkt efter, at registrering har fundet sted. Adgang til administrativ prøvning er en ændring i forhold til gældende ret, hvor hel eller delvis udslettelse efter registrering alene kan ske ved dom. En administrativ prøvning vil være hurtig og billig og fremstå som et alternativ til domstolsprøvelse.

Stk. 1 er en gennemførelse af direktivets artikel 11(1) og (2). Bestemmelsen giver både indehaveren af designregistreringen og andre, som f.eks. finder, at registreringen krænker deres rettigheder, mulighed for at anmode om administrativ prøvning. Indehaveren af designregistreringen kan anmode om administrativ prøvning, uanset at indehaveren har fået foretaget en supplerende undersøgelse ved Patent- og Varemærkestyrelsen forinden registreringen i henhold til § 17, stk. 2. Indehaveren kan f.eks. være blevet bekendt med nye oplysninger om designet, som styrelsen ikke